

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3895/2021
03.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хаџића, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Пенча Милић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 798/20 од 03.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 798/20 од 03.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 798/20 од 03.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 217/20 од 16.06.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име материјалне штете због неоставарене зараде укупан износ од 63.589,50 динара, са законском затезном каматом од 12.07.2019. године до исплате и на име нематеријалне штете због повреде части и угледа износ од 120.000,00 динара, са законском затезном каматом од 12.07.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 49.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 798/20 од 03.03.2021. године, преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен тужбени захтев у целисти.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде и нематеријалне штете због повреде части и угледа, исплати одговарајуће износе, јер не постоји адекватна узрочност. Наиме, другостепени суд је применом члана 154. став 1. ЗОО и члана 231. ЗПП, нашао да тужилац нема правни основ за накнаду материјалне штете, јер није доказао висину штете и није иницирао извршни поступак због непоступања туженог (прикључења туженог на мрежу). У погледу нематеријалне штете, другостепени суд је оценио да успех тужиоца у предмету сметања државине представља довољну сатисфакцију тужиоцу, те да само искључење струје и непоступање по привременој мери не може представљати основ за досуђивање накнаде. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а побијана одлука, у погледу основаности тужбеног захтева, заснована је на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 18.01.2018. године, а вредност предмета спора према средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност 3.000 евра.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења предлога за извршење, ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

У конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је

посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић